CE AȘTEPTAȚI ?

La o săptămînă după incidentele ieșite din comun, mai precis, după reprezentația de lupte libere, ai cărei protagoniști au fost jucătorii și antrenorii echipelor de fotbal C.F.R. Pașcani și Politehnica Iași, o nouă ispravă, cam de aceeași factură, vine să sporească pitorescul peisajului nostru competițional. Aflăm, cu legitimă încintare, că doi antrenori de box din județul Bacău, V. Alexandru și I. Grigore, s-au încăierat în public, la capătul unui meci susținut de elevii lor. Apringa controversă n-a putut fi aplanată decît prin intervenția pugiliștilor respectivi, puși pe neașteptate în postura de dădace ! Dincolo de grotescul situației, aceasta întîmplare neverosimilă ridică o problemă de principiu, pe care o semnalăm atenției celor — cît de cît — interesați.

În pofida apelurilor la rațiune, omenie, bun simț, lansate stăruitor de presa de specialitate, sîntem departe de a constata vreo îmbunătățire evidentă în etica arenelor noastre. Abateri grosolane, comise sub ochii miilor de spectatori, atitudini ireverențioase față de conducătorii de joc, altercații în vestiar sau chiar în plină stradă, diverse manifestări incompatibile cu demnitatea sportivă și cetățenească, în viața particulară, sînt fenomene frecvente, consemnate de altfel în dosarele multor federații din cadrul C.N.E.F.S. În afară de fotbal și de box, rugbyul, hocheiul, baschetul dețin poziții de neînvidiat într-un eventual clasament al ieșirilor huliganice.

Un așa zis „sportiv de performanță" se răfuiește cu adversarul pe patinoar, dîndu-i pur și simplu cu capul de gheață (vezi partida de hochei Steaua — Dinamo), un fotbalist își încleștează mîinile de gîtul „preopinentului" și strînge din răsputeri, mai dihai decît Frankenstein sau Oriac (vezi meciul A.S.A. Tg. Mureș — Progresul, cu adresă specială la Timpănaru), în timp ce arbitrul... lasă jocul să curgă ; douăzeci și doi de magnifici, plus antrenorii, transformă stadionul din Pașcani într-un decor de „Sapte păcate"; sus-amintiții Alexandru și Grigore demonstrează elevilor și onor publicului nebănuite afinități între pugilat și mardeală ; și așa mai departe. Adică — stați puțin : mai departe ce-ar putea fi ? Uite, zău, nu mă duce mintea ! Se observă însă, cu destulă ușurință, că federațiile de resort reacționează admirabil, aplicînd avertismente și suspendări temporare. Efectele sînt nule sau minime, căci peste una, două, trei săptămîni (puteți număra chiar pînă la șapte) istoria se repetă, de obicei în forme agravate.

...De mult, de mult, în negura vremii, pe cînd se potcovea pur-sîngele cu 999 ocale de fier la un picior și săita pînă-n cer, de ne-aducea povești, ar fi existat, pasămite, o sancțiune capitală pentru abaterile afară din cale : EXCLUDEREA VINOVAȚILOR DIN ACTIVITATEA SPORTIVĂ, recte — SUSPENDAREA PE VIAȚA. Unde și din ce pricină s-a volatilizat — dumnezeu știe ! Ce-i drept, umblă vorba că Intervenționismul, Milostivismul, Nepotismul, Favoritismul și alte isme asemănătoare n-ar fi tocmai fără legătură cu misterioasa dispariție... Cum, necum, iubitorii sportului observă cu tristețe ceea ce apare în schimb, proliferînd sistematic și alarmant.

Desigur, conducerile federațiilor vizate au latitudinea să observe numai ce le convine și să ignore cu desăvîrșire tot restul, inclusiv titlul articolului de față.

Dan DEȘLIU

Mari performere ale săriturii în înălțime și aruncării suliței se antrenează

ÎN FIEF-UL IOLANDEI BALAȘ ȘI AL MIHAELEI PENEȘ

Printre antrenorii celebri DANA ZATOPKOVA și IGOR KAȘKAROV

În cadrul unor schimburi de experiență, Bucureștiul găzduiește, timp de cîteva zile, pregătirile comune ale cîtorva cunoscute atlete europene. Nu întîmplător au ales săritoarele în înălțime și aruncătoarele de suliță capitala țării noastre. Cu 6 luni înaintea Jocurilor Olimpice, nicăieri antrenamentul nu este mai fructuos decît în orașul ultimelor campioane olimpice ale celor două probe : Iolanda Balaș și Mihaela Peneș.

ANTRENORII...

Fotografii vechi de atleți. Îngălbenite de vreme. Cînd le privești, simți un val cald inundîndu-ți inima.

Un atlet masiv, cu alură de halterofil, zimbind fericit. Alături, o tabelă de afișare a rezultatelor, pe care este înscris : 2,09. La 16 septembrie 1956, Igor Kașkarov întrerupea șirul succeselor lui Ion Soeter la campionatele noastre internaționale.

★

Înfrîngerile de pe stadion se uită și, peste ani, dăinuie doar prietenia dintre învins și învingător. Cînd unul vine cu vreo ocazie în țara celuilalt, gazda îi iese în întîmpinare cu bucurie. Igor Kașkarov a șosit de două zile în București, dar Ion Soeter nu l-a întîmpinat. Motivul ? Pe cînd Igor și atleții săi se îndreptau spre București, Soeter și elevii săi (N. Perța, D. Bădini, Ad. Samungi, V. Viscopoleanu) se îndreptau spre orașul sovietic Soci, unde vor efectua de asemenea o pregătire comună.

★

Dana Zatopkova a concurat pe cele mai mari stadioane ale lumii și a repurtat toate succesele posibile. A fost recordmană mondială (55,73 m — Praga 1.VI.1958), a cucerit titlurile de campioană europeană (Berna 1954 și Stockholm 1958) și olimpică (Helsinki 1952). Printre orașele cărora le poartă o frumoasă amintire se numără și Bucureștiul : aici a stabilit, la 14 septembrie 1958, recordul european de 56,67 m. A revenit în Capitala noastră după un deceniu, în calitate de antrenoare.

★

MICROINTERVIU FULGER.

1. — Ce impresie v-a făcut Bucureștiul după 10 ani ? *D. Zatopkova :* S-a dezvoltat mult. Noile construcții, blocurile dovedesc un ritm alert al progresului. Parcul sportiv în care locuim și ne antrenăm (n.n. „23 August") îmi place foarte mult. În afara unui bazin de înot nu îi lipsește nimic. *I. Kașkarov :* Arhitectonica clădirilor, intensitatea transporturilor — toate aparțin unui mare oraș. 2 — Pe cine indicați ca favoriți ai J.O. la probele pe care le-ați practicat ? *D. Zatopkova:* Poate Mihaela Peneș, dacă va arăta o mai mare stabilitate a tehnicii, reușind să-și înlăture fluctuațiile pe care i le-am observat chiar de la o aruncare la alta a aceluiași concurs. Aruncarea suliței va fi o probă a nervilor tari ; cine și-i va stăpîni mai bine, poate cîștiga. Graeffe și Ozolina au și ele suficiente șanse. *I. Kașkarov :* La înălțime, după retragerea lui Brumel și a Iolandei Balaș, oricine poate cîștiga. La bărbați au șanse mari sovieticii Gavrilov (a sărit recent 2,19 m la antrenament) și Skvorțov, americanii Burell și Caruthers, săritorii australieni și suedezi. La femei, sezonul de sală a indicat o pretendentă unică: Rita Schmidt (R.D. Germană). Se pune însă întrebarea dacă își va putea prelungi pînă în octombrie forma excelentă de la începutul anului. Nu trebuie omise din calcul americanca Montgomery, sovietica Okorokova și (de ce vă mirați ?), urmașa Iolandei Balaș — Virginia Bonci.

Igor Kașkarov, actualmente antrenor, aleargă cot la cot cu tînăra săritoare în înălțime Valentina Kozir
Foto : V. BAGEAG

ELEVELE...

Vom înșira doar cîteva nume, trecînd alături și performanțele înregistrate. Credem că va fi cea mai bună carte de vizită a respectivelor atlete: ÎNALȚIME — Antonina Okorokova 1,82 m, Nina Brînteva 1,78 m, Valentina Kozir 1,75 m, Nadejda Mosiutina 1,71 m (U.R.S.S.), Maria Faithova 1,77 m, Jaroslava Valentova 1,77 m (Cehoslovacia), Renate Schulze 1,71 m (R.D. Germană); SULIȚĂ — Jujana Jeleascova 52,48 m (Bulgaria), Helga Börner 56,56 m (R.D. Germană).

Și, bineînțeles, cot la cot cu ele vor lucra săritoarele Virginia Bonci (1,76 m), Alexandrina Stoenescu (1,71 m), Cornelia Popescu (1,66 m) și aruncătoarele Mihaela Peneș (60,68 m), Marilena Ciurea (54,92 m), Ioana Stancu (50,30 m).

Un asemenea buchet de mari performere rar poate fi întîlnit pe vreun stadion. Pe „23 August" ele s-au întrunit și eficacitatea schimbului de experiență este neîndoioasă. Iar dacă — așa cum proiectează organizatorii — vom avea ocazia să le vedem săptămîna viitoare în concurs, ne vom putea lăuda cu o mini-olimpiadă la București.

Ad. IONESCU

SCRISOARE DESCHISĂ

FEDERAȚIEI ROMÂNE DE CICLISM

Mă adresez forului de conducere a ciclismului românesc cu speranța că voi fi înțeles, că — în sfîrșit — își va îndrepta cu mai multă solicitudine atenția și spre cenușăreasa sportului nostru cu pedale, ciclismul de pistă.

Practic de cîțiva ani acest sport, timp în care am obținut 9 titluri de campion național, am realizat mai multe recorduri și am fost distins cu titlul de maestru al sportului. Unii spun că aș fi o personalitate a velodromului românesc, dar pe mine nu mă încîntă aceasta. Ce fel de personalitate pot să fiu într-o ramură sportivă care are ca obiectiv principal un singur concurs de amploare — „Cupa București" — cîteva întîlniri internaționale cu sportivi de mîna a doua sau a treia și un campionat republican care se dispută toamna tîrziu ?

Situația precară de a avea un singur velodrom de beton în țară (în Bulgaria există 17 !) devine și mai apăsătoare atunci cînd nici acesta nu este folosit din plin, cînd materialele necesare pentru desfășurarea antrenamentelor și competițiilor se găsesc în cantitate mult mai mică chiar decît pentru probele de fond. În plin sezon competițional există pauze inadmisibil de mari (40—50 zile între două concursuri), iar uneori, cum a fost cazul anul trecut, ne începem seria restrînsă a întîlnirilor cu competiții... peste hotare. Avem talente în ciclismul de pistă. De ce, oare, nu s-ar putea proceda și în cazul velodromului (așa cum bine s-a făcut cu patinajul artistic, hocheiul ș.a.), acordîndu-se concurenților o anumită perioadă de timp în care aceștia să-și dovedească aptitudinile în concursuri de amploare ? Pentru participarea la campionatele mondiale sau la Jocurile Olimpice nouă ni se cer performanțe care nu sînt la îndemîna unor laureați ai acestor competiții sau care nu pot fi realizate pe velodromul nostru în întîlnirile cu concurenți de valoarea celor care ne vizitează.

Cînd și cum vom putea demonstra opiniei publice, specialiștilor acestei ramuri sportive talentul pe care-l avem, ardoarea cu care dorim să contribuim la realizarea unor performanțe deosebite ? În programul campionatelor mondiale și în cel de la J.O. sînt prevăzute 5 probe clasice (la care se distribuie 15 medalii) care pot fi acoperite cu 6 sportivi : doi viteziști ar putea concura la 1 000 m cu start de pe loc, tandem și viteză, iar alți 4 la urmărire pe echipe și urmărire individuală. Eu și colegii mei socotim că am putea face față onorabil acestor mari confruntări internaționale dacă ni s-ar asigura condiții de pregătire și verificare. Că sîntem dispuși chiar la sacrificii materiale o dovedește și faptul că înaintea marilor concursuri ne plătim maseurul, că atunci cînd în bugetele cluburilor nu mai există fonduri ne achiziționăm singuri unele materiale de care avem nevoie, că atunci cînd ni se cere ne suportăm deplasarea la unele concursuri.

Ciclismul de pistă nu poate rămîne la acest nivel. Nu putem sta liniștiți atîta vreme cît el înregistrează o linie descendentă. Noi sîntem pasionați ai sportului pe care-l practicăm și dorim să contribuim la înălțarea lui. De aceea facem acest apel la Federația de ciclism, la Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport să ne sprijine, să ne ofere posibilitatea de a ne demonstra valoarea.

Sînt încredințat că scrisoarea mea va avea ecou, că în curînd, în coloanele ziarului „Sportul" vom găsi răspunsul care să ne deschidă calea spre acele orizonturi pe care le visăm și spre care avem ferma convingere că putem ajunge.

Vasile BURLACU
maestru al sportului, căpitanul echipei naționale de cilism pe pistă

A XXIII-a EDIȚIE A „CIRCUITULUI P.T.T." LA MARȘ

Duminică la ora 9, din fața Telegrafului Central (calea Floreasca), se va da startul într-o tradițională competiție de marș. Este vorba despre „Circuitul P.T.T.", ajuns acum la cea de-a 23-a ediție. În afara atleților de la cluburile bucureștene, organizatorii (Asociația sportivă P.T.T.) au invitat și mărșăluitori din Roman, Hunedoara, Sibiu, Ploiești etc. Vor avea loc următoarele probe : 3 km începători, 3 km juniori II, 5 km juniori I, 20 km seniori și 3 km veterani. Competiția trezește un viu interes, prin prezența la start a unor cunoscuți atleți, printre care maestrul emerit al sportului Ion Baboie, maeștrii sportului Dumitru Chiose și Dumitru Paraschivescu etc. De remarcat că Dumitru Chiose a participat la 20 din cele 22 de ediții anterioare ale competiției.

CAMPIONATELE UNIVERSITARE DE BASCHET

Astăzi, joi 18 aprilie, încep campionatele universitare de baschet, masculine și feminine, faza pe centre. În Capitală meciurile vor avea loc pe terenurile Medicina și Universitatea.

UN CENTRU HANDBALISTIC IN PLINĂ DEZVOLTARE

Buhușul, micul orășel moldovean, situat între Bacău și Piatra Neamț, și-a cucerit de mulți ani în economia țării noastre faima unui important centru textil. Stofele confecționate aici sînt cunoscute și apreciate în țară și peste hotare. Dovada succeselor în producție obținute în ultimul timp de către harnicii textiliști din Buhuși o constituie obținerea drapelului de întreprindere fruntașă pe ramură, performanță pentru care au toate motivele să se mîndrească.

În rîndurile de față vom vorbi însă despre o altă performanță, de data aceasta sportivă, prin care buhușenii s-au remarcat în ultima vreme : DEZVOLTAREA HANDBALULUI FEMININ. Cîteva rezultate edificatoare : locul I în divizia secundă după disputarea a 10 etape ; locul II în „Cupa F.R.H." și „Cupa primăverii" (înaintea unor echipe din prima divizie) ; comportare meritorie în turneul efectuat în R.D.G. ; două jucătoare, RADA ȘERBAN și EMILIA MUNTEANU, în lotul de tineret. Despre cheia acestor succese, despre modul cum a crescut handbalul la Buhuși și despre felul cum se lucrează în această direcție am culeș date la fața locului : din fabrică, din școli, din discuțiile purtate cu organele conducătoare ale acestui sport.

Am constatat, astfel, că la Buhuși funcționează un centru de pregătire cu circa 60 de tinere handbaliste între 13 și 17 ani, că cei 4 antrenori calificați și cei 2 instructori își desfășoară activitatea cu multă seriozitate în școli și fabrică pentru atragerea tinerelor spre practicarea handbalului, că în prezent există în oraș 5 terenuri de handbal din care unul amenajat și pentru jocuri în nocturnă. La antrenamente terenurile sînt intens solicitate, perindîndu-se prin fața antrenorilor zeci de tinere pentru care ziua de școală sau de lucru ia sfîrșit la semicerc !

Iată pe handbalistele din Buhuși după un joc disputat pe teren propriu

Am asistat la cîteva întîlniri ale echipei Textila Buhuși. Spectatorii de handbal din acest oraș se numără nu cu zecile, ci cu sutele și uneori chiar cu miile, fiind în cea mai mare parte buni cunoscători ai acestui joc sub aspect tehnic și tactic. Fără îndoială deci că handbalul feminin și-a făcut mulți prieteni de nădejde la Buhuși. În legătură cu aceasta directorul comercial al fabricii, C. BACIU, (un pasionat al acestui sport) ne relata că de multe ori spectatorii preferă handbalul atunci cînd joacă fetele de la Textila, în locul fotbalului oferit de echipa locală ce activează în divizia C (caz rar dar, care, după cum se vede, mai există). Vom consemna, de asemenea, contribuția adusă la susținerea și dezvoltarea handbalului feminin în orașul Buhuși de către VASILIU TIȚ, directorul fabricii, ing. BERNARD SCHULMAN din secția de handbal, EMANOIL POPA, secretarul asociației sportive Textila, și, bineînțeles, antrenorului MIRCEA CREȚU.

Am putea încheia aceste rînduri aici, urînd entuziaștilor buhușeni succes pe drumul pe care au pornit. Dar poate ar fi fost bine să amintim și de celelalte secții sportive ce-și desfășoară activitatea în Buhuși, fapt pentru care asociația locală ocupă un loc fruntaș pe țară. Despre celelalte activități sportive vom reveni însă cu alt prilej.

Gh. RANGU

TREI PROBLEME

PRIMA. N-am aflat mai nimic oficial despre participarea celor mai buni piloți români la competițiile internaționale ale anului. Ce intenții există ? De ce forțe dispune Comisia sportivă națională ? În 1968 vom alinia măcar 3—4 echipaje la startul marilor raliuri ce ne brăzdează țara sau vom fi numai gazde ale acestor întreceri ?

Cu trei decenii în urmă, numele unor alergători din țara noastră erau pomenite cu respect pe traseele europene. Recordul lui Petre Cristea, obținut la Nürburgring, a fost doborît, abia acum cîțiva ani, de Stirling Moss. Firul acestor victorii, într-un sport pentru care dispunem de calități recunoscute, trebuie reînnodat. Pentru aceasta avem nevoie însă de un lot reprezentativ selecționat *sine ira et studio*, de o pregătire serioasă sub bagheta unui tehnician competent, în sfîrșit de cîteva mașini speciale.

Se pare că intențiile bune se lovesc de un obstacol numai aparent greu de trecut : lipsa automobilelor. Cele trei Renault 8 Gordini achiziționate anul trecut nu mai corespund. Ce-i de făcut ? Marile întreceri bat la ușă și noi n-avem voie să absentăm. Automobil clubului îi revine datoria să procure mașinile necesare. Se discută dacă este bine să se investească 30 000 de lei pentru o astfel de mașină. Situația pare ilariantă cînd se știe că Federația de motociclism cumpără un simplu CZ de motocros cu 47 000 lei valută !

Dar, pe lîngă echipajele de club, ar fi de dorit ca la raliurile europene de prestigiu să poată lua parte și concurenți cu mașini personale. Există în țară cîțiva alergători de talent, cu dorință și posibilități materiale de a-și cumpăra automobile pentru competiții. Aici trebuie găsită însă înțelegerea necesară la Ministerul comerțului.

Automobil clubul bulgar, de pildă, s-a angajat cu hotărîre în sport și doi din alergătorii săi, frații Ilia și Kolio Ciubrikov (pe care îi cunoașteți de la întrecerile de motocros), au fost încadrați iarna aceasta în echipa oficială Renault pentru Raliul Monte-Carlo. Avem și noi cîțiva motocrosiști cu experiență, ajunși acum la vîrsta volanului. Ce-ar fi să ne gîndim și la ei cînd se discută componența lotului oficial de automobilism ?

A DOUA. Peste puțină vreme va intra în funcțiune uzina

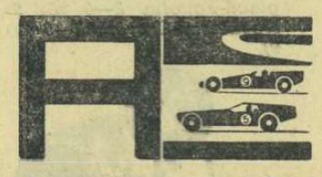

de autoturisme de lîngă Pitești. Evenimentul este așteptat, cu mîndrie și nerăbdare, de toți iubitorii automobilismului. Concomitent, organizarea unui serviciu de competiții la această mare uzină este absolut necesară.

Avem un acord de colaborare cu Renault și situația aceasta pare deosebit de favorabilă. Firma respectivă posedă o bogată experiență competițională, comparabilă cu a celor mai serioase uzine care cultivă sportul cu motor : Porsche, Lancia, B.M.C. Sîntem favorizați și de faptul că exemplarul cu care începe producția noii întreprinderi argeșene este de fapt mașina de competiții a uzinelor franceze. Renault 8, cu motor Gordini, se numără acum printre cele mai răspîndite automobile de sport din Europa. Vîndut în peste 10 000 de exemplare, el a fost de curînd omologat în cea mai populară grupă de automobile pentru competiții : turisme de serie.

Un Renault 8 obișnuit poate fi ușor transformat, fără cheltuieli mari, într-o mașină de sport ; se cere doar o „gordinizare" a motorului. În acest fel au procedat pînă acum numeroase echipe de club sau concurenți individuali și rezultatele au fost dintre cele mai bune. Este inutil, probabil, să le demonstrăm tehnicienilor din ministerul de resort și celor de la uzină avantajele unor astfel de transformări sau necesitatea înființării Serviciului de competiții de care aminteam la început. Am făcut-o totuși, cu convingerea că ni s-a ghicit buna intenție.

Sportul cu motor merge astăzi mînă în mînă cu industria. Orice mare uzină din lume este convinsă de acest adevăr și noi nu trebuie să facem excepție.

A TREIA. Avem nevoie de un autodrom. Firește, o astfel de construcție implică unele investiții, care însă nu trebuie să ne sperie. Banii cheltuiți pot fi amortizați atît prin încasările de la concursurile auto și moto ce s-ar organiza, cît și prin închirierea pistelor pentru lecțiile practice ale școlilor de șoferi. Am ajuns în situația cînd mașinile „școală" stinghereșc traficul urban, destul de încărcat, și o dirijare a lor spre un poligon special, modern utilat, se impune cu necesitate.

Cît ar costa un autodrom ? Ceva mai mult decît 6—8 km de șosea asfaltată, plus instalațiile anexe. În străinătate există numeroase asemenea baze sportive, unele dintre ele amenajate pe pistele unor foste aeroporturi. La concursurile de anvergură ce se organizează acolo asistă pînă la două sute de mii de spectatori plătitori ! Ceea ce este, s-o recunoaștem, un argument tentant pînă și pentru cel mai pesimist contabil-șef.

Dumitru LAZAR

DE PE TUȘĂ

Ceea ce vom relata s-a întîmplat la un meci de volei, de la Timișoara (derbiul local dintre Politehnica și Universitatea, din divizia B, masculin).

Jocul începuse, cu schimburi de mingi și blocaje spectaculoase, cu acțiuni bine finalizate, dar și cu unele greșeli, penalizate just de arbitrul I. Armeanu (București) și secundul său N. Luca (Timișoara). De la bun început, cu aceste sancțiuni nu a fost de acord antrenorul echipei Universitatea, Teodor Schael, care de fiecare dată îi apostrofa pe conducătorii jocului cu cuvintele : „De ce mă furi, domnule ?", „Lasă că-l aștept eu afară și-i omor", adăuga, adresîndu-se celor de jos.

La meciul respectiv asista un număr mic de spectatori (la aceeași oră era programat și derbiul fotbalistic dintre Politehnica și C.F.R.), de aceea poate, instigările la dezordine ale lui T. Schael au rămas fără urmări. Arbitrul a oprit jocul în două rînduri pentru a-l invita pe antrenorul Universității să se calmeze, dar acesta a continuat să vocifereze și să amenințe. Teodor Schael nu a înțeles că adversarul său direct, antrenorul Politehnicii dădea în același timp îndrumări competente, reușind să-și conducă echipa la victorie, deși aceasta a avut de remontat diferențe apreciabile în seturile 2 și 4. Mai poate fi vorba în astfel de cazuri de calități pedagogice și de autoritate morală necesare oricărui antrenor ?

C. CREȚU — coresp.

N.R. Manifestări nepermise la adresa arbitrilor au mai fost semnalate, în repetate rînduri, pe terenurile de sport din Timișoara. Nu de mult, un arbitru „necorespunzător" a fost molestat încît a trebuit să fie internat în spital. Credem că a sosit, în fine, timpul, ca cei răspunzători de asemenea gesturi să dea socoteală pentru ca și în orașul de pe malurile Begăi să se întroneze o atmosferă de deplină sportivitate. Ce părere au organele în drept ?

JOC RESTANT LA BRAȘOV

Astăzi, la Brașov, formația Steaua, deținătoarea „Cupei campionilor europeni", va debuta în returul acestui campionat întîlnind formația locală Dinamo Brașov. Jocul contează pentru prima etapă a returului.

ERATĂ

La casetele de publicitate, în ziarele din 12 și 16 aprilie, prețul bicicletelor Pionier pentru copii a apărut greșit — 599,50 lei, în loc de 559,50 lei, cît este în realitate.

Facem cuvenita rectificare.

Săptămîna viitoare pe ecrane

O producție a studioului cinematografic BUCUREȘTI

scenariul : EUGEN BARBU, MIHAI OPRIȘ, DINU COCEA
regia : DINU COCEA
imaginea : GEORGE VOICU
muzica : MIRCEA ISTRATE

un film cu :

EMANOIL PETRUȚ, MARGA BARBU, OLGA TUDORACHE, ELISABETA JAR, GEORGE CONSTANTIN, TOMA CARAGIU, COLEA RĂUTU, JAN CONSTANTIN și ILEANA BUHACI BURGULESCU.